

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

VOORKOMING VAN ENCEPHALITIS POSTVACCINALIS.

Naar aanleiding van het artikel over bovengenoemd onderwerp van prof. VAN LOGHEM (dit *Tijdschrift* no. 47, 24 November, 1934), waarin deze het advies van dr. JOSEPHUS JITTA vermeldt, om door middel van de consultatiebureaux voor zuigelingen propaganda te maken voor de „vrijwillige” vaccinatie, en in het slot van welk artikel prof. VAN LOGHEM zegt, met belangstelling ernaar uit te zien, hoe de betrokkenen op het nieuwe denkbeeld reageeren, is het wellicht aardig mede te deelen, dat ik, als leider van het consultatiebureau voor zuigelingen te Eefde, den voorgestelden weg reeds eenige jaren bewandel, daartoe al heel gemakkelijk in de gelegenheid, omdat het merendeel van de clientèle van het consultatiebureau tot mijn eigen huisarts-practijk behoort. De vaccinaties werden verricht op een in het bijzonder daarvoor bestemd uur in de maanden Mei en December bij zuigelingen tusschen 3 en 9 maanden en uitsluitend bij zuigelingen uit mijn eigen practijk, nadat de moeder (en vaak ook nog de vader) door mij in extenso was ingelicht over de vóór- en nadeelen van de kunstgreep.

Op 39 nieuw ingeschreven in 1932 werden 31 zuigelingen gevaccineerd.

„ 49	„	„	„	1933	„	28	„	„	„
„ 54	„	„	„	1934	„	42	„	„	„

Encephalitis noch eenige andere ernstige complicatie werd waargenomen.

Daar de meeningen inzake de al- of niet-wenschelijkheid van de vaccinatie van zuigelingen onder de practiseerende medici nogal uiteenloopen, verwijs ik zuigelingen uit gezinnen, waar ik geen huisarts ben, naar hun eigen dokter. Ik ben van meening, dat de huisarts degene is, met wien de ouders deze quaestie moeten bespreken en betwijfel dan ook ten zeerste of het denkbeeld van prof. VAN LOGHEM algemeen ingang zal vinden, omdat mijn geval, waar leider consultatiebureau en huisarts dezelfde persoon zijn, tot dusverre uitzondering is.

Met belangstelling zie ik de verdere ontwikkeling van dit vraagstuk tegemoet.

W. H. BEEKHUIS.

WETENSCHAPPELIJKE CRITIEK OP, EN HET PRACTISCH GEBRUIK VAN DE METHODE OGINO-SMULDERS.

HOLT schrijft, dat eenige citaten uit mijn artikelen zeer onduidelijk zijn geworden. Ik ben dat volkomen met hem eens, doch wijt het uitsluitend aan de wijze, waarop hij citeert.

Den belangstellenden lezer verzoek ik vriendelijk de plaatsen, waarnaar HOLT verwijst (blz. 4360 en 5570, doch dan de volledige zinnen!) te willen vergelijken met den tekst van HOLT's laatste artikel. Hij zal dan inzien, dat ik goed doe deze noodeloos geworden discussie niet voort te zetten.

C. VAN EMDE BOAS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

MICHIGAN. — Een bijzonder „ongeval”. Een verlamde patiënt in een ziekenhuis in Michigan had, door verzuim van een verpleger, ruim vier uren op een ondersteek gelegen. Daarbij was een ontveling in de streek van het heiligbeen ontstaan, en deze was geïnfecteerd met het gevolg, dat de man een maand later overleed. Bij de lijkopening bleek, dat hij aan een gezwel van het ruggemerg had